

OPENING PARTY
18 SEPTEMBER 09

AUTOPSI
Mere end 500 anskuelsestavler

8. august - 9. september 2009

DEN FRIE USTILLINGSBYGNING
DEN FRIE CENTRE OF CONTEMPORARY ART

kopenhagen
AKTUEL INFORMATION OM SAMTIDSKUNST

Få gratis nyhedsbrev hver uge

Tilmeld dig her!

Din email

ja tak

Søg

[Forside](#) | [Kalender](#) | [Interviews](#) | [Billeder](#) | [Pressemeddelelser](#) | [Søg](#) | [kopenhagen < 2005](#) | [Extra!](#)

Kopenhagen - info om samtidskunst > [Interviews](#) > Interview: Jane Maria Petersen

ANNONCER:

[26. maj 2008]

Interview

[RELATED:](#)

**SOMMER-
KURSUS**
I AUGUST
**BILLED
SKOLEN
.DK**

Praktikant /
volontør til
**Galleri
Nicolai
Wallner**

c_m_l

KURS: HAVNEN
HÅNDVÆRKS- OG FOTOGRAFISKE
KURS: HØJEN
HØJENHEDS- OG KUNSTHISTORISKE
KURS: SØEN
VEJSTILKÆLLENDIG KUNSTHISTORIE
KURS: TORVET
MARKEDT FØR SAMTIDSKUNST
KURS: TRÆET
FØRSLÅNG TILSAMMENS

NIKOLAJ

Kunsthallen
Nikolaj
søger
kurator

**open
call**

KRABBESHOLM
HØJSKOLE

>KUNST
>FOTOGRAFI
>ARKITEKTUR
>DESIGN
>GRAFISK
DESIGN

**KUNST
HØJSKOLEN
PÅ ÆRØ**

Jane Maria Petersen på Esplanaden indtil d. 2. juni

Interview: Jane Maria Petersen

Gennem en lang række udstillinger har **Jane Maria Petersen** etableret sit navn indenfor en fortællende genre, hvor hun arbejder bevidst med citater fra kulturhistorien og vores fælles mytologi, samtidig med at der i samspillet mellem værkerne åbner sig et psykisk landskab. Lyst og legeglæde præger de senere værker, der omfatter grafik, tegninger, installationer og broderi. Readymades i form af bl.a. legetøj indgår i samspil med emner af høj tilvirkningsgrad. F.eks. optræder på den seneste udstilling den klassiske troldefigur (også kendt som lykketrolde) i flere sammenhænge, både som konkret objekt og som motiv i en række tegninger og kobbertryk.

Interview: **Pia Reistrup**

Foto: **Anders Sune Berg og Pia Reistrup**

Jane Maria Petersen
Hair Extensions and Herbaceous Borders
10. maj - 02. juni 2008
Esplanaden Gallery
Esplanaden 1C, 1263 København K
web site: www.ge3.dk
Tirsdag-fredag 13-18, lørdag 12-15

Jane Maria Petersen: Tiepolo, 2008. 150 x 170 cm. Blyant, farveblyant, kul og pastel på papir

Hvorfor netop trolde?

Åh, der er mange ting med dén. Der er dels det fortællende perspektiv – alle i min generation har jo et forhold til den trolde. Dernæst er der dens ur-agtige..tjah.. trolde-mæssighed. I sin gestus ligner den en Thorvaldsen'sk Jesusfigur. Jeg ser den som en slags transformator eller en lille healer. Ja, jeg vil sige, at vi formmæssigt er på højde med en Michelangelo! (latter)

Når jeg ser på andres kunst, går jeg efter udstrålingen. Jeg kan lide ting, der udstråler overflod og overskud, er saftige. Jeg får lyst til at proppe dem ind i mine egne ting. En genstand skal være noget i sig

selv, have aura og energi. Banalt kan man sige, at det er kunstnerens lyst, der på den måde kommer til syne.

Spraglede, sanselige og umiddelbart forførende, men også fulde af trusler om kaos og opløsning. Sådan synes jeg dine ting virker. Jeg kommer til at tænke på Freuds begreb om det uhyggelige. Som om du i en vis forstand genfortryller objekterne eller med hans ord gør det hjemlige uhjemligt. Trolden f.eks. er jo på grænsen til uhyggelig, selvom den samtidig er et kært objekt?

Ja, jeg er optaget af det grimme og det groteske og også af at give tingene deres aura tilbage. Samtidig er forvandlingen i eventyrlig forstand et ledende tema, som også afspejler sig i mit materialevalg. Jeg kan lide det formelt urene, det skæve møde mellem forskellige materialer som marmor og papmache, ready-mades og broderi. Det giver afsæt for en særlig dynamik Både at opbygge noget af det, man i forvejen har, og andre gange at skabe noget fra grunden, der refererer til en bestemt figur, men i et nyt materiale. Det er jo en klassisk dekonstruktionsproces, kan man sige. Jeg forsøger at være frigjort i forhold til repræsentationen. Jeg opfatter selv min kunst som ekstremt visuelt ladet, men samtidig trækker den med sin opløsning af motivet i en abstrakt retning.

Nu broderiet. Mange placerer dine værker i en særlig feminin kategori. Er du enig?

Øh, kunsthåndværket har jo en indlysende forbindelse til en kvindelig tradition. Tidligere var det vigtigt for mig at finde en kunstnerisk niche, som var min. Det blev til broderiet, som jeg var ene om at bruge på netop den måde.

Jane Maria Petersen: *Sunset Boulevard*, 2008. Ca.140 x 180 cm Applikeret broderi med dåbskjole og vanter på uld, silke og venetiansk broderi

Hvilken måde?

I Maria Hellebergs roman *Alberto*, der handler om Bertel Thorvaldsen, lader hun ham - som en kommentar til sin kones broderivirksomhed - sige noget i retning af, at broderiet er kvindens mulighed for at komme til at male.

Og det er nok rigtigt, at der skal kærlighed til at sidde med nål og tråd og skabe motiver og ornamenter på den måde. Jeg bruger broderiet til at skabe linieførelser, som en form for udvidelse af tegningen og maleriet. Jeg holder af den historiske reference, der ligger i håndværket, af det fortællende som vi ser i f.eks. Bayeux-tapetet, og også af det taktile. Farver fra tube kan have en lidt trist udstråling, mens jeg er vild med farverne i f.eks. amagergarn. I min anvendelse af broderiet er jeg inspireret af kunstnere som Louise Bourgeois og Kiki Smith, der også har interessen for det taktile.

Derudover er det klart, at min brug af bløde medier som garn og tekstiler spiller på det barnlige og det kvindelige, som en form for drilleri, hvor man kan sige, at mediet har en af-dramatiserende virkning, men fra starten har jeg mest tænkt på det som et spørgsmål om, hvad der fungerede bedst.

Du vælger ofte barnets perspektiv?

Fascinationen er mit klare udgangspunkt. Pludselig opstår en interesse for noget som f. eks. en krage eller troldene. Ja, det er i virkeligheden exceptionelt barnligt. Jeg bliver interesseret i at afdække essensen af bestemte væsener. I starten af en proces går jeg til arbejdet med en vis umiddelbarhed. Jeg tegner, syr eller hvad det nu er, ud fra en følelse af ren lyst. Jeg skal være forelsket i tingene, i det mindste til at begynde med.

Jane Maria Petersen: *Funny face*, 2008. 45 x 33 cm. Blyant-og farveblyant på papir

Jane Maria Petersen: *Jackdaw*, 2008. 52 x 44 cm. Ætstning

Er det din personlige oplevelse, du vil formidle?

I hvert fald nok min egen fascination. Jeg befinder mig så afgjort i materialernes, i sansernes verden. Jeg ønsker at forføre beskueren, at invitere ham eller hende indenfor i mit rum.

Det seneste år har jeg arbejdet med ætstninger, der jo besidder tegningens intimitet. Det startede med min Rom-rejse, hvor fabelvæsenerne i Monsterparken i Bomarzo inspirerede mig meget. I det hele taget naturromantikken, den praksis med at læse mønstre i naturens kaos, interesserer mig, ligesom lysten til farver og ornament. Grækerne f. eks. brugte mange farver i deres kunst, imens vi indtil for nylig har troet, at skulpturerne var hvide og har set denne renhed som et klassisk ideal. Jeg kommer til at tænke på en kunstner som svenske Bruno Liljefors, der malede og tegnede dyr i lange baner, simpelthen fordi han ikke kunne lade være. Eller William Blake med sine 'Visionary Heads', hvor han beskæftiger sig med drømmesyn og okkultisme.

(Jane Maria fremviser et foto af et maleri, der forestiller et grotesk fluemønster i menneskeskikkelse).

Det her maleri er jo komplet skørt og samtidig helt fantastisk. Det er kunstneren, der formidler sin egen fascination, en overleveret fascination, der placerer sig et sted i krydsfeltet mellem det private og det kollektive. Et fint billede. Vi har det gådefulde og samtidig antropomorfismen, menneskeliggørelsen af naturen.

Kan man tale om en linje i dit arbejde i en mere formel forstand?

Når folk ringer til en mobiltelefon, så er det første, de siger: hvor er du? Det irriterer folk ikke at vide, hvor den anden er. Jeg ser i billedkunsten en ophævelse af bl.a. det spørgsmål. I kunsten kan alting flyde. Det flygtige og det forankrede. Jeg synes, det er sjovt at udforske de to poler. For i tiden bestræbte jeg mig på at være så klar som mulig. Nu er jeg blevet mere interesseret i formen i formen, så at sige. Det er kaos, det gestaltagtige, som jeg undersøger. Jeg har en ambition om med min kunst at befinde mig i alle tider, at ophæve tidens og stedets forankring. At nærme mig noget drømmeagtigt og tidløst, også selvom der i mine værker sagtens kan være en reference til en bestemt kulturel figur. Jeg kan godt lide, at ting ikke eksisterer i verden lineært, at noget er meget tæt på, som samtidig har eksisteret i verden i tusind år. Jo ældre jeg bliver, jo mindre lineært oplever jeg ting. Det er blevet lettere at gå ind og ud ad forskellige tider og rum. Der er en større elasticitet, som jeg synes gavner min kunst. Også konkret på den måde, at et værk kan have forskellige rum i sig. En bestemt stemning ét sted og en anden stemning et andet sted. Små hastighedsforskelle og små lokale fortællinger forskellige steder i det samme værk. Jeg tænker ofte på en fiskestime. Den skifter konstant form, men den er hele tiden stadig en form •

[Send side](#)

[Ny Dansk Kunst](#) | [Om København](#) | [Om nyhedsbrevet](#) | [Join København](#) | [Om annoncering](#) | [Kontakt København](#)

© 2000 - 2006 København Publishing
København har modtaget tilskud fra Kunstrådets fagudvalg for billedkunst, Kulturministeriets Tidsskriftstøtteudvalg og MONTANA